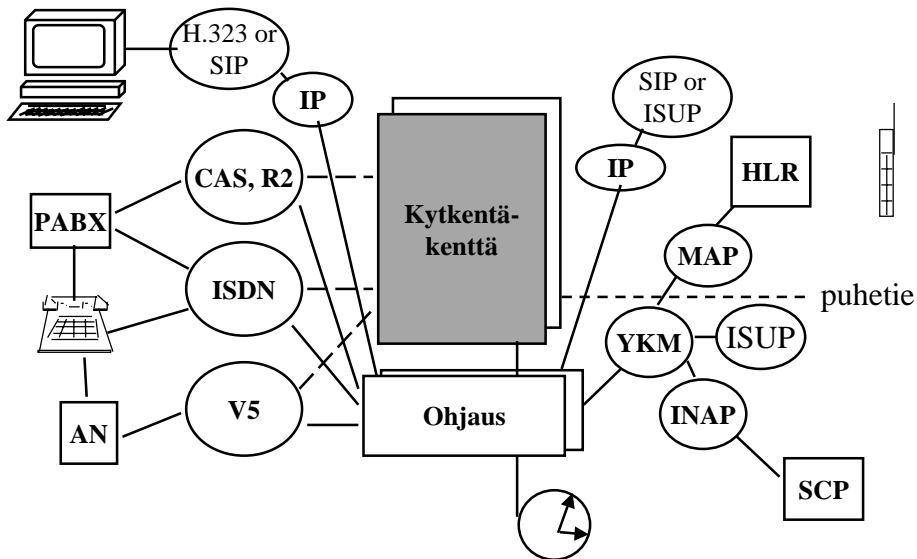
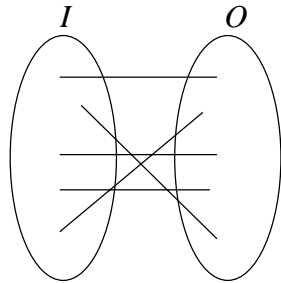

*Kytkeäntäfunktioiden
monimutkaisuuden alaraja,
Copy-funktio,
Itsereitittävyys*

Kurssin kuva välitysjärjestelmästä

Kytcentöjen kokonaismäärä kentässä

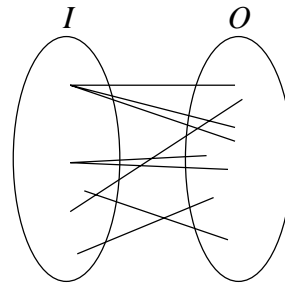

Yksi yhteen

$$C = \{(i,o) \mid i \in I, o \in O\}$$

$$(i,o) \in C \text{ ja } (i,o') \in C \Rightarrow o = o'$$

$$(i,o) \in C \text{ ja } (i',o) \in C \Rightarrow i = i'$$

Yksi moneen

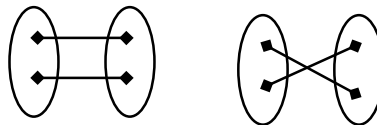
$$C = \{(i,n_i) \mid i \in I, n_i \subset O\}$$

I - tulojen joukko, O - lähtöjen joukko

C - Kytcentöjen kuvaus

Yksipistekytcentöjen määrä on $N!$ Visualisoidaan joukkoja C

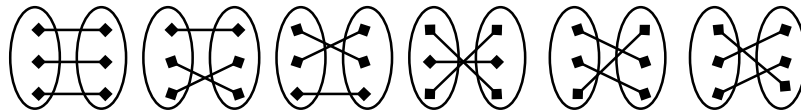
$N = 2$

$2! = 2$

$N = 3$

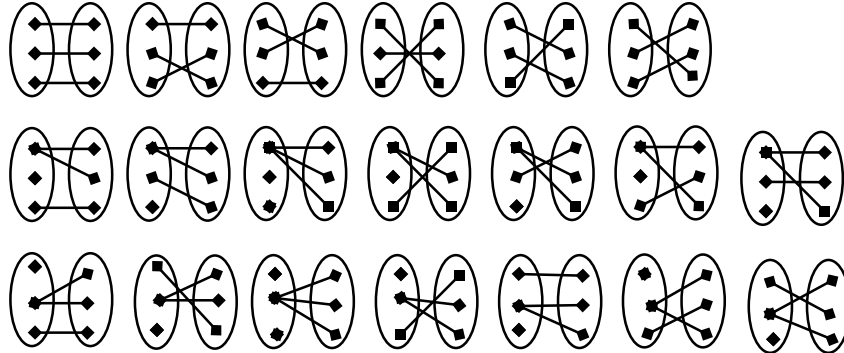
$3! = 6$

C :n muodostus: Numeroidaan tulot, laitetaan numerot mielivaltaiseen järjestykseen.

Monipistekytkentöjen vaikutus?

Joukko C , kun $N = 3$

jne...

Joukossa C jokainen lähtö voi valita tulonsa \rightarrow C :ssä on N^N elementtiä
Joukko C on merkittävästi laajempi kuin edellä!

Kentän kombinatorinen monimutkaisuus

$\zeta(G)$ - Graafin G toteuttamien legitimien erilaisten
kytkentäkonfiguraatioiden C lukumäärän kaksi-
kantainen logaritmi.

R - kentän kytkinten lukumäärä.

2^R - kentän, jossa on R kytkintä, tilojen määrä.

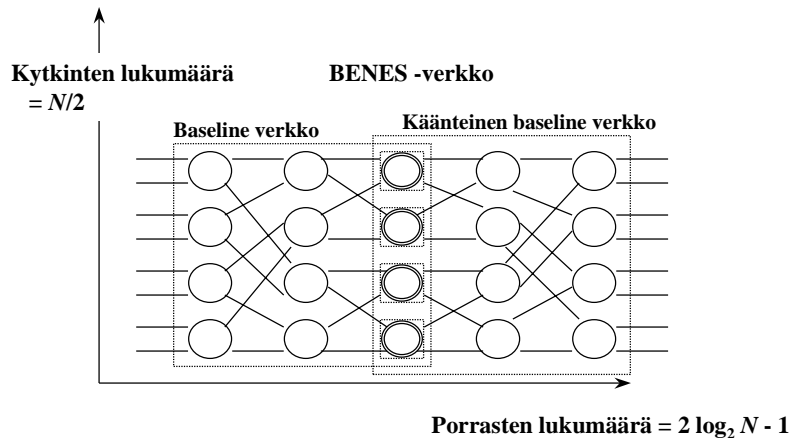
Karkea yläraja:

$$\zeta \leq R$$

Tarkempia ylärajoja saadaan:

- poistetaan ei legitimit tilat esim. joissa kaksi kytkintä on liittynyt samaan lähtöön
- joissa kaksi kentän tilaa tuottaa saman C .

Benes -verkon kasvu

Kytkentäpisteiden lukumäärä on porrasten lukumäärä \times kytkinten lkm portaassa =

$$4 \times N/2 \times (2 \log_2 N - 1) \approx 4N \log_2 N$$

Kompleksisuuden alaraja lasketaan kentän funktion avulla

✓ Oletetaan että kytkentäkenttä on $N \times N$ ja sen rakenne on täysiulotteinen.

✓ Lukumäärä $(C) = N!$

✓ $\zeta = \log_2(N!) \sim N \log_2(N) - 1,44N + \frac{1}{2} \log_2(N)$

✓ Benes -verkon 2×2 kytkinten määrä on

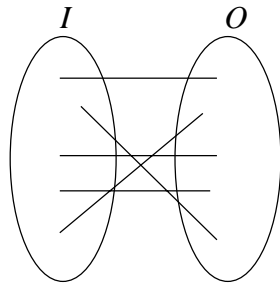
$$(N/2)(2 \log_2 N - 1) = N \log_2(N) - \frac{1}{2}N \sim \zeta$$

eli likimain minimimäärä kytkimiä $N!$ tilan toteuttamiseksi.

Kytkeäntäfunctiot luonnehtivat kentän tavoitetta

C - Kytkeäntöjen kuvaus

Pt-to-pt kytkeäntäfunctio

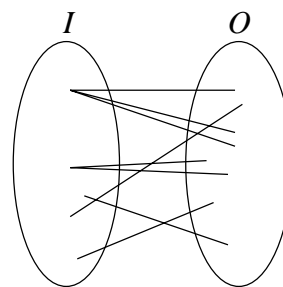
Yksi yhteen

$$C = \{(i,o) \mid i \in I, o \in O\}$$

$$(i,o) \in C \text{ ja } (i,o') \in C \Rightarrow o = o'$$

$$(i,o) \in C \text{ ja } (i',o) \in C \Rightarrow i = i'$$

Multicastfunctio

Yksi moneen

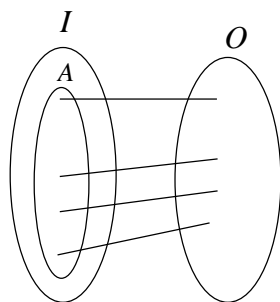
Tavoite: Selvittää kytkeäntöjen kokonaisuääräkentässä ja kentän vähimmäismonimutkaisuus.

© Rka/ML -k2001

Tiedonvälitystekniikka I

8 - 9

Keskitinfunctio

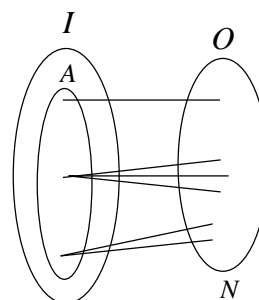

$$C = \{(i,o) \mid i \in A \subset I, o \in O\}$$

$$(i,o) \in C \text{ ja } (i,o') \in C \Rightarrow o = o'$$

$$(i,o) \in C \text{ ja } (i',o) \in C \Rightarrow i = i'$$

Copy-functio

$$C = \{(i,n_i) \mid i \in I, \sum n_i = N\}$$

Lähtöjen n_i järjestyksellä ja identiteetillä ei väliä (output unspecific).

Huom: Copy-functio \neq multicast!!!

© Rka/ML -k2001

Tiedonvälitystekniikka I

8 - 10

Voidaan tarkastella eri funktioiden toteuttamien kytkenäkonfiguraation C määrää ζ

$\zeta_{\text{pt-pt-kytkinfunktio}}$ Määritelmän mukaan sanomme, että graafi G on uudelleen järjestettävästi estoton, jos se toteuttaa kaikki kytkenäkonfiguraatiot C .

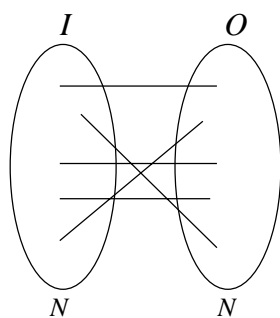
$\zeta_{\text{multicastfunktio}}$ Siis $\zeta_f \leq \zeta(G)$

$\zeta_{\text{keskitinfunktio}}$

Siis tarkastelemalla eri funktioiden kytkenäkonfiguraatioiden lukumäärää saamme selville uudelleen järjestettävän kentän monimutkaisuuden alarajan.

Pt-pt-kytkentäfunktion monimutkaisuuden alaraja

Pt-pt-kytkentäfunktion

Yksi yhteen
Kaikki i kytketty tasan
yhteen o .

Haluamme siis toteuttaa $N!$ erilaista C .

Käytetään Sterlingin likiarvoa:

$$N! \approx \sqrt{2\pi} N^{N+1/2} e^{-N}$$

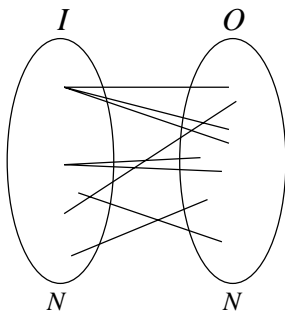
$$= \sqrt{2\pi} \exp_2(N \log_2 N - N \log_2 e + 1/2 \log_2 N)$$

$$\zeta_{\text{pt-pt}} = \log_2 N! \approx N \log_2 N - 1.44N + 1/2 \log_2 N$$

HUOM: Benes verkon kytkinten määrä oli $N \log_2 N - N/2$, joka on hyvin lähellä alarajaa $\zeta_{\text{pt-pt}}$.

Multicastfunktion monimutkaisuuden alaraja

Multicastfunktio

$$C = \{(o, i) \mid i \in I, o \in O\}$$

Jokainen $o \in O$ on kytketty johonkin $i \in I$.

Jokainen o voi siis valita minkä tahansa i .

Siis me haluamme toteuttaa

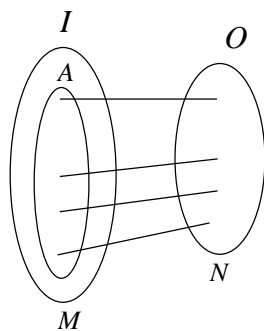
$N^N = \exp_2(N \log_2 N)$ kytkentäkonfiguraatiota C .

$$\zeta_{\text{mtcast}} - \zeta_{\text{pt-pt}} \approx 1.44 N$$

Kenttää, joka toteuttaisi multicastin ja olisi monimutkaisuudeltaan alarajan tuntumassa ei tunneta. Tiedetään, että Benes verkko toteuttaa multicastin, jos kytkinten määrä kaksinkertaistetaan p -to- pt kytkentäkenttään verrattuna.

Keskittinfunktion monimutkaisuuden alaraja

Keskittinfunktio

$$C = \{i \mid i \in A, i \text{ lukumäärä} = N (< M)\}$$

Joukkoja C on $\binom{M}{N}$ kappaletta

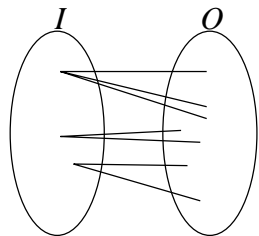
$$\zeta_{\text{keskitin}} = \log_2 \frac{M!}{N! (M-N)!}$$

$$\zeta_{\text{keskitin}} = M H(c) \quad c = N/M$$

$$H(c) = -c \log_2 c - (1-c) \log_2 (1-c)$$

Eli keskittimen teoreettinen monimutkaisuus on verrannollinen tulojen määrään. Käytännön ratkaisuja ei kuitenkaan tunneta ja tarvitaan tiukasti estottomia keskittämiä \Rightarrow käytetään $M \log M$ kenttiä.

Kuvausten lukumäärä Copy-kentässä

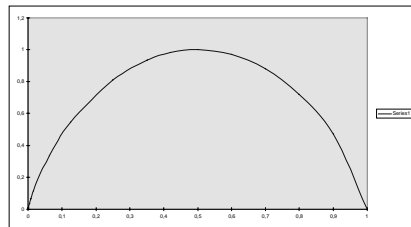
M tuloa N lähtöä

$$C = \{(i, n_i) \mid i \in I, \sum n_i = N\}$$

Erialaisten C lukumäärä on

$$\binom{M-1+N}{M-1}$$

Kuinka monella tavalla
 N oliota voidaan laittaa
 M koriin.

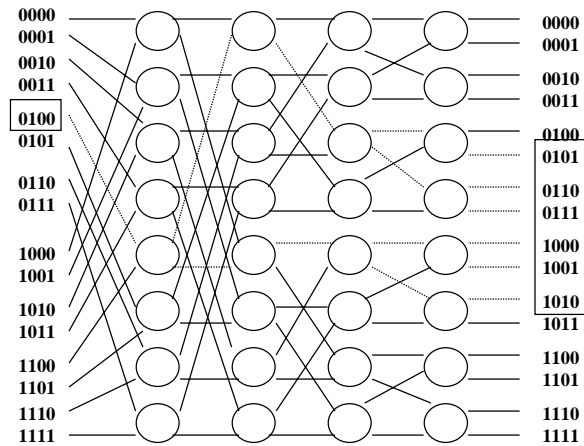
$$\zeta \geq (M-1+N) H\left(\frac{M-1}{M-1+N}\right)$$

$$H(c) = -c \log_2 c - (1-c) \log_2 (1-c)$$

Kopioiden muodostus binääriverkolla

- ✓ Kopiointi toteutetaan verkkoa edeltävällä levityspuulla, jonka jälkeen on 'järjestelijä'.
- ✓ Kopioinnissa tarvitaan tieto tulojohdosta ja kopioiden lukumäärästä.
- ✓ Kopioinnissa verrataan kopiovälin binääriarvoja ja suoritetaan kopiointi- / reitityspäätös arvojen perusteella.

Banyan-pohjainen levityspuu

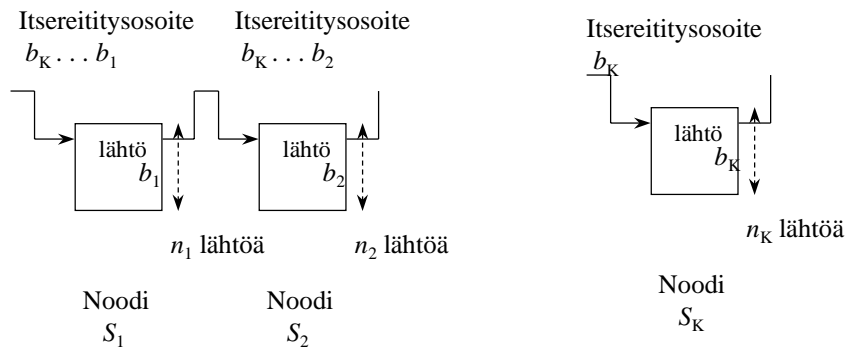

Multicast kentän voi rakentaa rekursiivisesti esim. Copykenttä + pt-to-pt kenttä

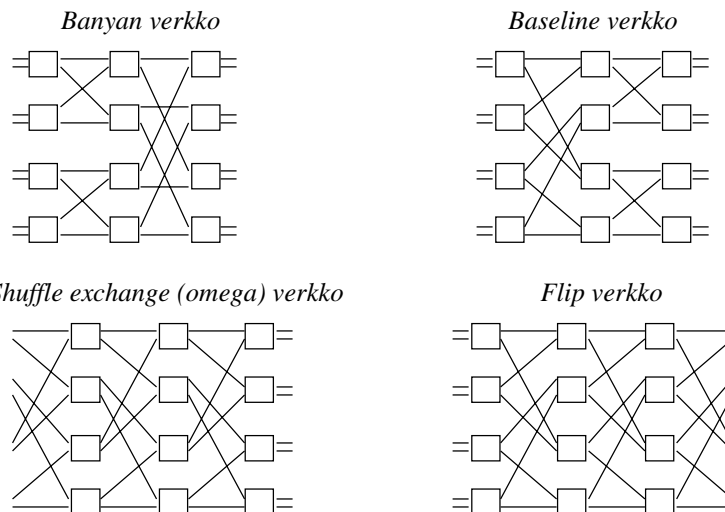
- ✓ Tämä johtaa kuitenkin portaiden lukumäärän kasvuun, mikä voi olla epätoivottavaa.
- ✓ Moniportaisille kentille on ominaista polun haun/kontrollin monimutkaisuus.
- ✓ Tätä ongelmaa yritetään ratkaista mm. itsereitittävyydellä.

Itsereitittävyys perustuu osoitteeseen, joka kertoo polun kentän läpi

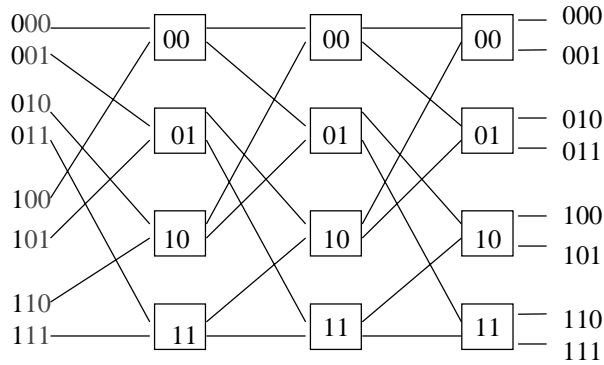
Itsereitittävyys on pakettikytkentäkentän mahdollinen ominaisuus. Paketilla on otsikko, jota käytetään polun löytämiseksi kentän läpi. Polkuja tulolta lähdölle on yksi (tai useampi).

Yhden polun perusverkot ovat Baseline verkon muunnelmia

Itse-reitittävä shuffleverkko numeroidaan säännöllisesti

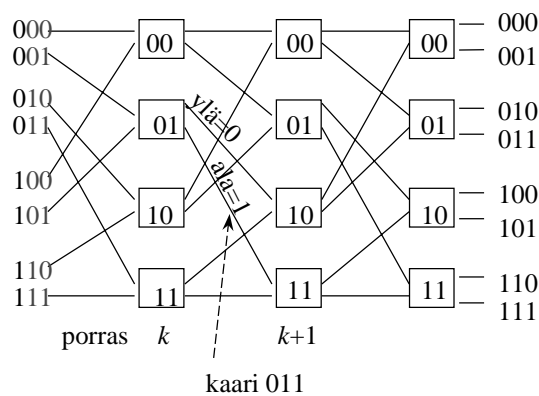

$N = 2^n$ tuloa ja 2^n lähtöä. Benesrakenne \Rightarrow Portaita on n kpl ja kytkimiä $N/2 = 2^{n-1}$ kussakin portaassa.

Portaan kytkimet numeroidaan ylhäältä alas $0 \dots 2^{n-1} - 1$. Portaiden numerointiin tarvitaan $n - 1$ bittiä.

Portaita yhdistävät kaaret numeroidaan ylhäältä alas n bitillä.

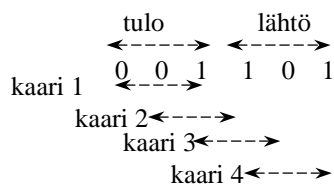
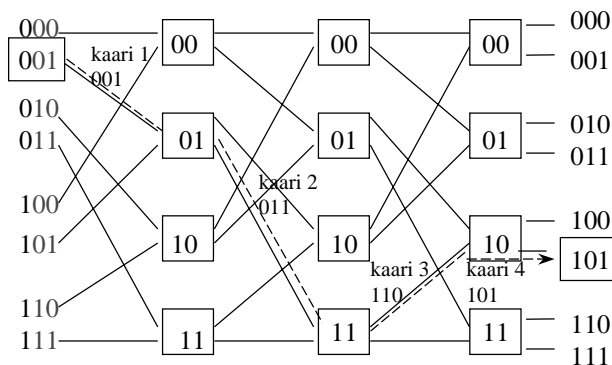
Itse-reitittävässä shuffleverkossa lähdön numero toimii reititysosoitteena

Portaan k solmun nro = kaaren nro - oikean puoleisin bitti

Portaan $k + 1$ solmun nro = kaaren nro - vasemman puoleisin bitti

Itse-reititys esimerkki

Jos $N = 64\ 000$
 Osoitteen pituus on
 $n = 16$ bittiä.
 $N = 256$, Osoite = 8 bittiä.

© Rka/ML -k2001

Tiedonvälitystekniikka I

8 - 23

Ratkaisun rajoitukset

- ✓ **Banyan verkko on estollinen.**
 - ✓ Se toteuttaa $\exp_2(1/2N \log_2 N) = (N^N)^{1/2}$ kytkentäkonfiguraatiota.
 - ✓ Tämä on vähemmän kuin vaadittu $N! \approx \exp_2(N \log_2 N)$.
- =>
- ✓ Noodien välisten kaarien määrää voidaan nostaa, tai
 - ✓ Shufflea voidaan monistaa Cantor verkon tapaan, tai
 - ✓ Kaksi shufflea voidaan laittaa peräkkäin (vrt BENES verkko).
 - ✓ Myös puskurointia väliportaissa voidaan käyttää.
 - ✓ Yksinkertaiset matriisiverkot aina kun mahdollista.

© Rka/ML -k2001

Tiedonvälitystekniikka I

8 - 24

Laajakaistaisissa (Terabit-) IP reitittimissä on itsereitittävä kenttä

- ✓ Linjanopeudet voivat olla kymmeniä Gbit/s. Käsittely elektroniikalla edellyttää jakamista useaan tuloon. Tulojen kokonaismäärä/reititin voi olla satoja ... tuhansia.
- ✓ Kaikilta kaikille tuloille pääsy edellyttää kytkentäkenttää.
 - Kenttä tarvitaan, kun kokonaisbittinopeus nousee niin suureksi, että minkään väylän nopeus ei enää riitä tai kun halutaan rakentaa skaalautuva reititin.
- ✓ Itsereitittävä kenttä on ainoa hyvin toimiva ratkaisu, koska kytkennät muuttuvat IP-pakettikohtaisesti.